

SOLIDARITET 0030

KAOSET I GREKLAND FORTSÄTTER

Ingenting är över än menade författaren och journalisten Alexandra Pascalidou när hon talade på ett proppfullt seminarium "Grekland – fortfarande kaos?" under Socialistiskt Forum i ABF-huset i Stockholm. Just nu är världen upptagen med ebola och IS, men situationen i Grekland har inte förbättrats, trots att det verkar som om medlemsländerna i EU helst vill glömma eurokrisen, fortsatte hon.

Grekland är fortfarande ett av Europas fattigaste länder, där löner och arbetsvillkor fallit som stenar sen krisen bröt ut 2011. Och grekerna tiger och lider. Enligt UNICEF:s senaste rapport lever nu 30 procent av grekerna under fattigdomsstrecket. 58 procent av ungdomarna under 28 är arbetslösa. Många kärnfamiljer på fyra personer lever på 50.000 kronor om året. I städerna bor ofta tre generationer tillsammans i små lägenheter. Miljontals hushåll har ingen inkomst och överlever endast med hjälp av matpaket från släktingar på landet.

GREKLAND SKA NU GÖRAS TILL EUROPAS semesterort. Och i år har turistrekordet verkligen slagits för det ruinerade landet, med 20 miljoner turister från hela världen. Man vill göra Grekland till en avstjälningsplats i solen, där nordeuropeiska pensionärer kan få fotmassage och makrobiotisk mat gratis, menar Alexandra.

Men i början av 2000-talet var det annorlunda. Pengar och varor pumpades in i landet. EU dreglade över Grekland. Anledningen till att man ville ha med Grekland beror helt och hållet på det geopolitiska läget mellan tre världsdelar menar Alexandra Pascalidou.

Grekland är EU:s yngsta demokrati och alla visste att landet inte var moget att delta i valutaunionen. Ändå rullades röda mattan ut och eurosedlarna regnade över befolkningen. Det fanns en tid när alla grekiska tofflor var från Prada. Tyskar och fransmän sålde vapen och ubåtar till landet, men syftet var endast att tvätta pengar. Sen kom krisen och allt förändrades.

NU HAR MÅNGA INTE RÅD ATT LÅTA barnen gå i skolan, eftersom alla skolor kostar pengar. Åtstramningarna har lett till att grekerna har löner på bulgarisk nivå. En ingenjör tjänar i genomsnitt 500 euro per månad.

Självordsstatistiken har ökat med 40 procent. Det är främst män som tar livet av sig när de sociala skyddsnäten i samhället har havererat.

För att betala skulderna ska Grekland reas ut och allt som kan säljas ska gå under klubban till högstbjudande. Grekerna väntar på att investerarna ska komma, samtidigt som investerarna väntar på att priserna ska pressas ännu mer. Man inväntar det ultimata lidandet. Och i Tyskland sitter Angela Merkel och styr över plundringen av Grekland utan att röra en min.

– Hon borde skämmas, tycker Alexandra.

MARIE ERIKSSON

STRESSTEST – INLEDNING PÅ EUROPEISK SKRÄCKFILM?

Fem månader efter EU-parlamentsvalet fick vi i veckan en ny EU-kommission. Men de skarpa besluten kan dröja ännu en tid. EU har en jobbig höst framför sig. Här är några exempel:

- EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker vill inte ha något investerarskydd [ISDS] i det kommande handelsavtalet med USA. Men det vill Cecilia Malmström. Alltså får hon en ”överrock” i de fortsatta förhandlingarna så att hon hamnar ”rätt”. Varför hon inte har avgått efter en sådan förödmjukelse är svårt att förstå.

- Ett brittiskt utträde ur EU rycker närmare. Storbritanniens premiärminister David Cameron undersöker möjligheten att gå emot den fria rörligheten av EU-medborgare, vilket är fördragstridigt. Och han rasar som en förorättad tonåring om den höjda medlemsavgift Storbritannien fått.

- Färska siffror visar att den tyska exporten rasar och marknaderna har därför blivit väldigt nervösa. Kommer deflationen att betyda att Europa stagnerar?

För att ytterligare spä på oron kom nyligen resultatet av EU:s stresstest av 123 europeiska banker.

Resultatet av banktestet är nedslående. Sju år efter finanskrisen och med 1.600 miljarder euro som pumpats in av medlemsländerna – samt ett oräkneligt antal miljarder som förmedlats av den Europeiska Centralbanken – går en femtedel av Europas största banker fortfarande på kryckor.

Myndigheterna har räknat på vad som händer om en ny kris skulle drabba Europa vid årsskiftet, med chockräntor och djupt fallande fastighetspriser. En sådan smäll klarar inte 25 av 123 banker, bland dem tre grekiska banker – Eurobank, National Bank of Greece och Piraeus Bank.

Sammanlagt har det fattats 25 miljarder euro i eget kapital. Sedan man upptäckt de här hålen,

har tolv av bankerna under året raggat upp tillräckligt med nytt kapital. Men de resterande 13 har nu nio månader på sig att få fram fräscha pengar. Det blir inte lätt om börsen drabbas av panik och ingen vill köpa dessa bankers aktier.

De som har en mer positiv syn på stresstestet menar att det är steg framåt att bankerna nu inte kan dölja en del av sina fulknep. I svart på vitt står hur mycket europeiska banker har övervärderat sina tillgångar. Liksom vilka andra som gömt miljarder i giftiga lån undan marknadens dom. I längden kan det bli ett reningsbad.

Det riskerar ändå bli en nervpåfrestande tid när de banker som inte får fram några nya pengar ska avvecklas. Under den helg en sådan bank ska stängas ska under 48 timmar mer än hundra personer i Frankfurt, London och bankens hemland godkänna avvecklingen. Och om de inte är överens?

Och skulle scenariot om en ny kris bli verklighet, är den tänkta gemensamma räddningsfonden för liten och finns inte till förrän om sju år. Så stresstestet blir nog bara inledningen till åtskilligt europeiskt nagelbitande.

BJÖRN ELMBRANT

GREKLAND BÖTFÄLLT FÖR BROTT MOT ASYLSÖKANDE

Asylsökande i Italien och Grekland är ett steg närmare att få sin rätt efter en dom 21 oktober vid Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter [ECHR].

Trots att domen inte är slutgiltig, signalerar beslutet en viktig utveckling i ett ärende som härrör från 2009, då Italien sägs ha avhyst 32 afghanska, två sudanesiska och en eritreansk medborgare vid gränsen och omedelbart skickat dem tillbaka till Grekland.

Italienska gränspoliserna överlämnade de flesta av dem till färjekaptener i hamnar i Adriatiska havet, som sedan levererade dem till Grekland, där de ursprungligen hade landat. Domare i Strasbourg säger den italienska verksamheten var en "urskillningslös kollektiv utvisning" eftersom Grekland var ur stånd att garantera en korrekt asylansökan och bedömning.

MÅNGA AV DEM, SOM HAMNADE I grekiska händer, fruktade att de skulle deporteras tillbaka till sina hemländer, där de skulle kunna utsättas för tortyr, eller till och med dödsdomar.

Grekland präglades vid denna tid av politisk och sociala oro, och hade fått 146.337 illegala invandrare bara under 2008. FN:s organ för flyktingar hade också dokumenterade fall av kollektiva gripanden av grekisk polis och av bristande tillgång till juridisk eller annan hjälp för dem som placeras i förvar.

Domarna säger Italien försummat att respektera EU:s Dublinförordning, vilket gör länder ansvariga för asylsökande, trots att de först hade landat i Grekland. Domstolen påpekade att Italiens tolkning av förordningen måste tillämpas på ett sätt som är förenligt med Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.

"INGEN FORM AV KOLLEKTIVA OCH urskillningslös utvisning skulle kunna motiveras med hänvisning till det systemet [Dublin]," noterar domarna. Med tanke på den bristande proceduren vid asylförfaranden har Grekland befunnits skyldig för brott mot asylsökandes "rätt till effektiva rättsmedel".

De som lever i provisoriska läger i Grekland lever, enligt Strasbourgdomstolen i ett "tillstånd av osäkerhet och total misär". Grekland reprim-

erades för omänsklig behandling av asylsökanden på grund av verklig risk vid avvisning till deras respektive hemländer. Tio hade fått utvisningsbeslut och placerades i administrativt förvar innan de släpptes och gavs 30 dagar att lämna Grekland. Domstolen har dömt Grekland att betala sammanlagt 5.000 euro till de fyra afghanska medborgare som anmält ärendet.

Italien behövde inte betala något, eftersom flyktingarna missat tidsfristen för att begära ersättning. Både Grekland och Italien har tre månader på sig att begära att ärendet ska prövas av Stora Kammaren.

"Efter tre månader domen är slutgiltig, om det inte finns någon sådan begäran", sade en källa vid domstolen.

NIKOLAJ NIELSEN

GREKLAND HAR STÄNGT GRÄNSEN MOT TURKIET

Italien avslutade nyligen marinoperationen Mare Nostrum [Vårt Hav], som räddat tiotusentals flyktingar från drunkningsdöden på Medelhavet.

Efter att Grekland och Bulgarien, efter ovillkorliga krav från EU-kommissionen och med bistånd av EU:s gränskontrollmyndighet Frontex, har bommat igen landgränserna mot Turkiet med kilometerlånga höga stängsel bevakade av beväpnade gränspoliserna, finns det inga legala möjligheter för migranter från Mellanöstern och Afrika att ta sig till EU.

De är istället hänvisade till skrupellösa flyktingsmugglare som mot stora summor pengar transporterar migranterna i överfulla och otjänliga båtar över Medelhavet.

NU ERSÄTTS MARE NOSTRUM AV EU:S Tritonoperation, organiserad av Frontex. Denna insats är mycket mindre än Mare Nostrum, båtarna ska bara bevaka EU:s gemensamma yttre gränser, typ Greklands långa och många kuststräckor, och inte ägna sig åt att söka efter eller rädda flyktingar närmare Nordafrikas kust.

Många flyktingorganisationer varnar för att fler kommer att dö på Medelhavet till följd av den begränsade EU-insatsen. Hittills i år har 3.220 flyende undan krig, förföljelse och fattigdom drunknat under resan på Medelhavet, enligt Internationella migrationsorganisationen.

HUGO TORSTENSSON

ARBETSMARKNADEN AVREGLERAS AV TROJKAN

De åtstramningsåtgärder som Greklands regering vidtagit i utbyte mot de ekonomiska lånepaketet från ”trojkan” kränker föreningsfriheten och rätten till kollektiva förhandlingar. Det framkommer i en rapport från ILO:s föreningsfrihetskommitté, som menar att ingreppen hotar att underminera hela systemet för arbetsmarknadsrelationer i landet.

Av rapporten är det tydligt att kraven på Grekland från ”trojkan”, dvs. EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden, har tvingat fram stora ingrepp i den kollektiva förhandlingens frivilliga natur och i principen om frivilligt ingångna kollektivavtalsokränkbarhet.

ILO:s expertkommitté har redan tidigare uttryckt djup oro över detta. Kritiken från föreningsfrihetskommittén väger kanske ännu tyngre, eftersom denna består av representanter för såväl arbetsgivarorganisationer som fackförbund och regeringar.

NÅGRA EXEMPEL PÅ VAD SOM HAR HÄNT i Grekland: Lönerna i den offentliga sektorn har steg för steg sänkts i strid med gällande kollektivavtal. Tidvis har kollektiva förhandlingar varit helt förbjudna. Förmånlighetsprincipen, dvs. att den regel som är mest förmånlig för arbetstagaren tar över, har upphävts och en rad lagändringar som gynnar utbredningen av mindre förmånliga avtal på företagsnivå har gjorts.

Bland annat kan sådana avtal slutas av särskilda sammanslutningar av arbetstagare på respektive arbetsplats, vilka inte erkänns som självständiga och fullt fungerande fackföreningar och vars oberoende inte heller kan garanteras. De avtal som de ingår binder alla på arbetsplatsen.

NÄR DET GÄLLER LÖNESÄNKNINGARNA I DEN offentliga sektorn påpekar kommittén att det strider mot principen om fria kollektiva förhandlingar om staten utövar sina ekonomiska befogenheter på ett sätt som hindrar eller försvårar uppfyllelsen av kollektivavtal som offentliga myndigheter redan har slutit.

Om en regering, som ett led i en stabiliseringspolitik, anser det nödvändigt att göra vissa ingripanden i kollektivavtalsförhandlingarna ska detta

ses som en undantagsåtgärd och göras enbart i den mån det är nödvändigt och inte längre än vad som är rimligt. Dessutom ska det åtföljas av tillfredsställande åtgärder för att skydda arbetstagarnas levnadsstandard, vilket den grekiska regeringen inte fäst avseende vid.

MED ANLEDNING AV DE ÅTGÄRDER SOM vidtagits för att främja avtal på företagsnivå framhåller kommittén att lagstiftningen inte ska ställa upp hinder för förhandlingar på branschnivå, och uttrycker sin oro för att dessa allvarligt kan hämma förhandlingar på högre nivåer.

Att systematiskt främja decentraliserade förhandlingar om undantagsregler som är mindre förmånliga kan leda till att hela förhandlingsystemet undermineras och innebär på så sätt en försvagning av föreningsfriheten och rätten att förhandla kollektivt i strid med principerna i ILO:s konventioner nr 87 och 98.

Kommittén menar också att förhandlingar med representanter för arbetstagare som inte är fackligt organiserade enbart ska vara möjliga där det inte finns någon facklig organisation.

Att ge den typen av sammanslutningar rätt att förhandla kollektivt kan urholka fackföreningarnas ställning som arbetstagarnas representativa företrädare, fruktar kommittén. Det gäller särskilt som detta inträffar i samband med en [höger]-radikal omstöpning av landets arbetsmarknads-system.

HUGO TORSTENSSON

GREKERNA I BEHOV AV AKUT NÖDHJÄLP

Enligt tyska medier släpar den tyska kanslern Angela Merkel runt med en mapp av diagram och räkneark, som bevisar att den nyliberala medicin som EU har ordinerat Grekland biter. Landet anses på rätt väg framåt. Det är budskapet som kanslern förmedlar, när någon reser frågor om konsekvenserna av krispolitiken som den så kallade Trojkan har ålagt landet.

Det är en helt annan bild än den som det danska vänsterpartiet Enhedslistans folketingsledamot och medlem i Europarådet Nikolaj Villumsen har med sig hem efter två dagars möte i Grekland. På uppdrag av Europarådets jämställdhetsutskott skulle han studera konsekvenserna av nedskärningspolitiken.

Villumsen skall senare i år presentera en rapport till Europarådets jämställdhetsutskott. Utskottet övervakar om den europeiska människorättskonventionen efterlevs. Rådet har tidigare kritiserat Grekland för att kränka de fackliga rättigheterna.

– Konsekvenserna av Trojkans krav i Grekland är våldsamma för befolkningen. Till och med Internationella valutafondens och EU-kommissionens representanter erkänner nu att de har begått fel, säger Villumsen.

ELLER SOM VICE ORDFÖRANDE FÖR DET grekiska parlamentet Giannis Dragasagis från vänsterkoalitionen Syriza uttryckte det:

– Trojkans krisprogram för Grekland svarar mot att man först behandlar patienten och därefter ställer diagnosen, sade han på mötet och pekade på att landets grundläggande problem handlar om en överklass som inte bidrar till samhället samt ett korrupt politiskt system. Det är problem som EU inte har krävt att det görs upp med. Dessutom har vanliga medborgares villkor blivit kraft förringade.

Trots Merkels diagram är arbetslösheten stadigt på över 28 procent.

– Och för unga mellan 15-24 år är den nästa 60 procent. De unga jag träffade hade alla inget tvivel om att krisen lett till att de står utanför samhället, säger Nikolaj Villumsen som fortsätter:

– Flera av dem jag mötte beklagade bristen på kollektiva förhandlingar på arbetsmarknaden och den ojämna fördelningen av krisens bördor. Löner och pensioner har skurits ned kraftigt och pensionsåldern har höjts.

DEN GREKISKE HÄLSOVÅRDSMINISTERN HAR som följd av nedskärningspolitiken fått sin budget nedskuren med 50 procent.

– Det får våldsamma konsekvenser för hälso- och välfärdssystemet i landet. Det har uppstått en ”social chock” som har berövat landet all planläggning. Utöver minskad behandlingskapacitet, drastiska nedskärningar på personal och bristande investeringar i ny utrustning, så är tre miljoner greker idag utan tillgång till läkarhjälp, säger Villumsen.

– Krisen har slagit till hårdast mot den lägre medelklassen. Den akuta fattigdomen har vuxit, och antalet hemlösa stiger.

Hjälporganisationen Caritas säger att antalet är omkring 40.000 hemlösa. Grekerna fruktar att

den ekonomiska krisen kommer att ge långvarig påverkan på samhället och sociala rättigheter under många år.

– Så istället för att låta sig styras av fru Merkels diagram och nyliberala teorier, så borde EU komma grekerna till undsättning. Det behövs akut nödhjälp och ett omfattande program för att bygga upp samhället, som har blivit fullständigt upp och nedävt av nedskärningspolitiken, avslutar Nikolaj Villumsen.

HANS BRINKMANN

GREKLAND SÖKER 1.100 LÄRARE – UTAN LÖN

Grekiska utbildningsministeriet söker nyanställa 1.100 lärare, men som frivilliga utan lön.

Volontärbetet skulle istället ge bonuspoäng som ska vara meriterande när eller om lärare med lön börjar anställas igen.

BRISTEN PÅ LÄRARE HAR SKAPATS GENOM ”överenskomsten” med Trojkan där EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden givit lån till Grekland i utbyte mot specifika nedskärningar. Bland kraven på nedskärningar är ett krav på att frysa nyanställningar av lärare och med pensionsavgångar har ett stort behov uppstått.

Det här är en påminnelse om att krisen fortsätter, även om pressmeddelanden lovar annat. BNP sjunker för sjätte året i rad vilket gör att statskuld/BNP fortsätter öka, trots att det är minskning av statskulden som utpekats som officiellt mål.

Enda ljusglimten med att så stor del av den grekiska ekonomin har förstörts är att Grekland inte längre har ett importberoende vilket ökar möjligheterna att strunta i EU:s diktat och gå sin egen väg.

NÄSTA VAL MÅSTE HÅLLAS SENAST SOMMAREN 2016, men kan hållas tidigare om koalitionen mellan konservativa och socialdemokrater spricker eller tappar några till ledamöter.

Greklands valsystem är i huvudsak proportionellt men största parti får 50 platser extra, vilket gör det väldigt viktigt vilket parti som blir störst. Syriza leder opinionsundersökningarna och har gjort så det senaste året.

MÅRTEN FJÄLLSTRÖM

98 PROCENT MOT PRIVAT VATTEN

Söndagen den 18 maj hölls en lokalt initierad folkomröstning i Grekland näst största stad Thessaloniki. Omröstningen, som organiserades av lokala aktivister tillsammans med facken, gällde myndigheternas planer på att privatisera stadens vatten. Sammanlagt valde över 218.000 personer att rösta, trots de grekiska myndigheternas inledande hot om fängslande av valorganisationsörarna.

När lokalerna stängts hade mer än 98 procent röstat mot privatiseringen av Thessalonikbornas vatten, något som åtminstone tillfälligt skjutit upp beslutet om utförsäljningen. Nu har den grekiska dokumentärfilmaren Nelly Psarrougjort filmen WA(te)Rdrops om privatiseringen av vattnet och motståndet mot den.

– Jag ville berätta en djupare historia om vattnets betydelse, inte bara för den enskilda människans existens, utan även för en stor del av produktionen i samhället. Vattnet är fundamentalt viktigt och detta vet naturligtvis de företag som äger det, gör vinst på det och i många fall förorenar det, säger hon till Solidaritet 0030.

PRIVATISERINGEN AV VATTENTJÄNSTERNA I Grekland är en del i den pågående vågen av privatiseringar som påbörjades 2009. Det var då som den så kallade trojkan, bestående av EU, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden IMF, som villkor för utfärdandet av nödlån, påtvingade landet en mängd så kallade ”strukture reformer” i spåren av den ekonomiska krisen.

Sedan dess har regeringen inlett omfattande ekonomiska åtstramningar. Man har i rask takt kraftigt skurit ned på den offentliga sektorn och bland annat börjat sälja ut järnvägar, lokaltrafik, elnät och vattenförsörjning, ofta till stora nationella företag.

– Men det första beslutet som regeringen tog 2009 när IMF klev in i bilden var att anställa tusentals nya poliser. Då förstod många av oss att stora och impopulära åtstramningar var att vänta, liksom att makthavarna väntade sig en ilsken folklig reaktion mot de kommande besluten, säger hon.

Trots åtstramningarna har motståndet mot privatiseringarna varit fortsatt starkt i ett land där stora delar av befolkningen av tradition ansett att

vissa samhällstjänster, däribland tillgången till rent vatten, bör vara i allmän ägo. Filmen, som utgår från fyra grekiska exempel av vattenprivatisering, berör därför även det sociala motstånd som fötts ur denna privatisering och som är del i en bredare och pågående social process i det hårt prövade landet.

Myndigheterna har hittills svarat med en ofta hårdhänt kompromisslöshet och strax innan vår intervju har Nelly Psarrou fått rapporter om att grekisk polis under dagen skjutit mot gymnasieungdomar vid olika lärosäten som eleverna ockuperat. Dessutom riskerar föräldrarna till ungdomarna åtal för att de enligt myndigheterna ”inte ser efter barnen”, allt i ett försök att stävja fortsatta motståndsytringar.

– De som i dag sitter vid makten och säljer ut allt är folk som samarbetar med högerextremister och nazister och som själva tror på visionen om den starka staten. Samma människor säger till omvärlden att saker och ting går åt rätt håll i Grekland. Men det är en lögn, och många greker har börjat få nog av situationen, de klarar inte så mycket mer, säger hon.

ESTEBAN CALDERÓN

VARFÖR LEVA I MISÄR I GULDÅLDERNS TID?

”De 20 åren som gått med EU har varit så fantastiska. I historieböckerna kommer de beskrivas som Europas gyllene tider. Ja, guldåldern.”

Jag hör på morgonekot den 13 november. På dagen två decennier efter den svenska folkomröstningen om EU. Det är en euforisk Marit Paulsen som beskriver EU:s utveckling.

Är detta verkligen Europas gyllene tider? Ja visst, men bara för en liten maktelit. Till exempel för en välbetald och privilegierad folkpartistisk EU-parlamentariker som trivs i EU:s fina salonger.

Jag stänger av radion. Orkar inte höra på Marits propagandatirader om EU. Min tanke går i stället till min vän Eleftheria i Aten. Vi har känt varandra i snart tre decennier. Hon är min personliga kontakt med fattigdomens verklighet i dagens Grekland. Den verklighet som Marit Paulsen och andra EU-fundamentalister förnekar.

”Jag oroar mig för vintern. I år kommer jag inte att ha råd med centralvärme”, skrev Eleftheria dagen före radioinslaget. Hon är

ensamstående mor till två tonåringar. Trots allt anser sig Eleftheria haft tur hittills, för hon har kvar sitt numera mycket underbetalda jobb som lärare. Många andra lärare har fått sparken.

Marit Paulsens "guldålder" bygger på marknadsliberala idéer som betraktar skolor och sjukhus som negativa kostnadskonton. EU tvingar Grekland att avskeda lärare och vårdpersonal. Utbildning och sjukvård håller på att kollapsa.

För några år sedan var Grekland ett tema i medierna. Mest negativt. Om "lata greker" och andra fabricerade lögnen för att motivera den extrema åtstramningspolitiken. Nu är det tyst. Som om Grekland upphört att existera. Men nedskärningarna fortsätter.

Aktuell statistik från grekiska parlamentets budgetavdelning visar att 2,5 miljoner greker lever i direkt fattigdom. Ytterligare 3,8 miljoner hotas av fattigdom på grund av försämrade inkomster och arbetslöshet. De som fortfarande har ett jobb har förlorat nästan 40 procent av sin köpkraft. Drygt hälften av alla löntagare tjänar mindre än 7.500 kronor i månaden. Bara var tionde arbetslös har arbetslöshetsersättning. Totalt 6,3 miljoner människor eller 60 procent av folket befinner sig i fattigdomens förnedrande zon.

"GULDÅLDER" SA PAULSEN. DET SÄGER inte internationella Röda Korset, som konstaterar att den sociala misären i Europa inte har varit värre sedan andra världskrigets slut. Samtidigt som folken betalar med mänskligt lidande så gläder sig det europeiska bankkapitalet. EU-kommissionen har garanterat att dessa finansmän och enstaka kvinnor, som i hög grad bidrog till att skapa krisen, fortsätter att leva i guldåldern.

Men kanske inte så länge till. För något mycket positivt håller på att hända. I Grekland och i två andra eurokrisländer, Irland och Spanien, visar opinionsundersökningar att vänsterpartierna nu är störst i respektive land.

Grekiska Syriza, irländska Sinn Féin och spanska Podemos har vuxit snabbt. För folk har fått nog: Varför leva i misär i guldålderns tid? Guldet måste omfördelas. Rättvist.

Om detta också blir valresultat och vänsterregeringar vinner makten. Då kommer EU-kommissionen, storkapitalet [och förmodligen Marit Paulsen] att hålla andan. För det kan vara början till slutet. Av deras gyllene tid.

STELLAN HERMANSSON

RÄTTEGÅNG EFTER UPPROR I INTERNERINGSLÄGER

I början av november inleddes rättegången mot de 29 flyktingar som åtalas för delaktighet i upproret vid flyktinglägret Amygdaleza utanför Aten.

Det var den 10 augusti som flyktingarna gjorde uppror mot de usla förhållandena i lägret som inhyser över 1.600 personer. Madrasser, sopor och annat bräte sattes i brand och ett tiotal flyktingar lyckades forcera de taggtrådsförsedda stängsel som omgärdar lägret. Efter sammandrabbningar mellan kravallpolis och protesterande flyktingar lyckades polisen, bland annat med hjälp av intensiva tårgasattacker, kväsa upproret och sammanlagt 65 migranter greps.

– De protesterade mot att fängslas på obestämd tid, mot bristen på rent vatten och mot trångboddheten i lägret, liksom mot polisens hårda behandling av dem. Vad som hänt med resten av de gripna vet vi ännu inte, säger asylrättsaktivisten Davros från det grekiska stöd-nätverket No lager till Solidaritet 0030.

GREKLAND ÄR ETT AV DE EUROPEISKA länder som drabbats hårdast av eurokrisen. Med mer än var fjärde arbetsför grek utan arbete har de främlingsfientliga strömningarna i landet stärkts de senaste åren och landet har vid flera tillfällen fått kritik från EU och människorättsorganisationer för sin hårda migrationspolitik. Trots den starka kritiken fortsätter stödet för det nazistiska partiet Gyllene Gryning att öka bland de grekiska väljarna, enligt flera opinionsundersökningar. I dagsläget rankas partiet som landets tredje största.

– Det finns självklart en koppling mellan det allt hårdare politiska klimatet i Grekland och attityden mot flyktingar. Och det är inte bara nazisterna i Gyllene Gryning det handlar om. Även många inom polisen hyser fascistiska åsikter och det är ett stort problem, säger han.

Stödnätverket No lager, som bland annat bistår flyktingar och migranter med informationsinsatser och med advokater som betalas med insamlade medel, skriver i ett pressmeddelande att Amygdaleza är ett förvaringsläger där fysisk och psykisk tortyr är en del av vardagsrutinen och att flyktingarna enbart kämpade mot de brutala förhållandena i denna fångenskap.

ESTEBAN CALDERÓN

”ÖNSKAR ATT JAG SKRIVIT TIDIGARE”

Den grekiska journalisten Niko Ago hade som uppdrag att bevaka nazistpartiet Gyllene gryning – med ödesdigra konsekvenser som följd.

Efter kommunismens fall 1991 var Albanien ett land i fullständig kollaps. Mängder av albaner såg Grekland som en möjlighet. En av alla som vandrade över berget med drömmar om ett nytt liv i ett nytt land var den 22-årige Niko Ago. I åtta dagar gick han till fots över berget. Med sig i bagaget hade han en examen i historia med inriktning på journalistik.

Drygt 20 år senare lämnade han Grekland. Då hade hans dröm att bli journalist blivit verklighet. Men framgången hade ett pris. 2012 tvingades han lämna sitt nya hemland. Den här gången var det inte drömmen om ett nytt liv som ledde honom vidare. Den här gången kastade staten ut honom. I bagaget denna gång: hot och trakasserier från nazistpartiet Gyllene gryning.

– Jag har lämnat allt. Jag har lämnat mina barn, mina vänner, mina böcker, mina kollegor, mitt hem. Allt.

VI ÄR I DALARNA, LÅNGT BORTA FRÅN Nikos tidigare vardagsliv i mångmiljonshuvudstaden Aten. Det är en naturskön omgivning. Tunaån ringlar nedanför och på avstånd bildar berget Solklinten kuliss. Här har Niko Ago fått en tillfällig fristad. Hans historia är en fingervisning om vad som händer när nazismen, eller som Niko säger, monstret, återigen når politiska framgångar.

I Grekland är Niko Ago en välkänd journalist. Han har bland annat arbetat för statliga Antenna TV, varit programledare för ett dagligt radioprogram, gett ut böcker och skrivit för ett flertal tidningar, som den vänsterinriktade Avgi. Sedan 2009 har även Greklands största webbaserade tidning, Protagon, varit hans arbetsgivare. Han hade, innan han lämnade Grekland, uppdraget att för flera uppdragsgivare bevaka migrationsfrågor, bland annat för Avgi. Det var på så sätt han kom i kontakt med nazistpartiet Gyllene gryning.

– Då var det ingen som kunde förutse att Gyllene gryning skulle komma att växa sig så starka. De flesta, om de överhuvudtaget hört talas om organisationen, betraktade den som ett pittoreskt inslag – lite fånig. De hade inte ens en procent i väljarstöd.

Det som fick Niko Ago att ändra uppfattning var att han upptäckte att det fanns kopplingar till statliga institutioner.

– Det var när jag gjorde flera reportage kring migrationsfrågor och rasistiskt våld som jag såg att Gyllene gryning och polisen hade nära kontakter. Personer som anmälde att de utsatts för rasistiskt våld fick inte hjälp från polisen. Istället utsattes de för hot och fick sina personuppgifter utlämnade till Gyllene gryning.

Allteftersom blev nazistorganisationen mer utåtriktad – tidigare hade den agerat mer i lönnod. Någon gång mellan 2009 och 2010 började nazisterna ta på sig attacker mot migranter. Mediernas intresse för organisationen växte snabbt. Unisont växte stödet för partiet.

GYLLENE GRYNING REGISTRERADES SOM parti 1993, men verksamheten hade då redan pågått under flera år. 2010 fick partiet sitt första genomslag då partiledaren Nikolaos Michaloliakos valdes in i Atens fullmäktige. I parlamentsvalet 2012 fick partiet stöd av sju procent och fick 18 mandat. I årets EU-parlamentsval vann partiet två mandat efter att nio procent av rösterna lagts på partiet. Partiet har gjort sig ökänt för sin nazistiska ideologi och våldsamma aktioner. Idag står flera inom ledarskiktet åtalade. De anklagas för att tillhöra en kriminell organisation. Mord och våldsbrott kopplas till partiet. Domarna väntas komma vid årsskiftet.

Niko Ago berättar att han är för rädd för att vilja leva i Grekland igen, även om han vore välkommen tillbaka. Hatet och hoten från nazisterna började riktas mot honom efter en artikel som publicerades en vecka innan parlamentsvalet 2012. Niko Ago kunde i den visa att partiets näst högsta person, Ilias Kasidiaris, varit involverad i en synnerligen brutal misshandel och ett rån. Artikelns stor uppmärksamhet.

ILIAS KASIDIARIS VAR DÅ, TROTS SIN POSITION i partiet, okänd för allmänheten. Efter det har Kasidiaris uppmärksammats för att i en direktsänd tv-debatt ha misshandlat en annan parlamentsledamot. Efter att partiledaren fängslats 2013 blev Kasidiaris dessutom talesperson för partiet. Positionen blev dock kortvarig då Kasidiaris i juli 2014 häktades för olaga vapeninnehav.

– Det kom en kaskad av hotelser. De lade ut uppgifter om vilken skola mina barn gick på. Det blev också tydligt att de följde mig, det lades ut på

nätet vilka tider jag gick till och från jobbet. Jag blev tvungen att flytta, byta telefonnummer och jag fick en massa hotmejl. I ett av mejlen stod att "vi kommer att stycka din kropp i så många bitar att du kommer att kunna bäras av myror" och "om du inte håller käften så finns det en kalasjnikov som väntar på dig", berättar Niko Ago om tiden efter publiceringen.

ENLIGT NIKO AGO VAR DOCK DET VÄRSTA att han efter valet fick ett mejl där det stod att han skulle tvingas lämna landet. En tid senare kom ett utvisningsbeslut som förklarade att Niko Ago hade en månad på sig att lämna Grekland. Anledning som angavs i beslutet var att han 2007 inte hade uppfyllt antal arbetsdagar som krävs för uppehållstillstånd. Att han under året varit sjuk och hade läkarintyg spelade inte någon roll. Niko påpekar att det inte går att bevisa att det finns ett samband mellan att Gyllene gryning fick mandat i parlamentet, hotmejlet och utvisningen. Han kallar det ett "djävulskt sammanträffande". Många andra i Grekland är dock mer öppna övertygade om att det finns en koppling. När det stod klart att Niko Ago inte skulle få stanna i landet författade han en artikel med rubriken "Tack Grekland".

– Jag skrev att: trots att jag fått det här beslutet så tackar jag Grekland för allt det positiva som jag har fått och att jag älskar det här landet.

Utvisningen rönt stor uppmärksamhet och många offentliga personer och medborgare gav

Ago stöd. Det skrevs upprop och startades stödsajter. Många hörde av sig och erbjöd Ago hjälp. Ett av mejlen kom från Sverige med ett kort meddelande som sa "hör av dig om du behöver hjälp". Det var Eva Avgerinou, som kommer från Grekland och idag arbetar som rektor på Mora folkhögskola, som skrivit det. Mejlet kom i juli 2012 och i oktober landade Niko Ago i Sverige.

Kvar i Grekland är hans vuxna döttrar, 20 och 21 år gamla, hans sambo och deras bebis som föddes medan Niko Ago var i Sverige. Här i Sverige har han fortsatt att skriva om Gyllene gryning genom att på svenska ge ut boken Nynazismen i Grekland.

NIKO AGO RÄKNAR UPP ETT ANTAL PUNKTER som han menar ligger bakom partiets framgång: fattigdomen och ett nedmonterat socialt skyddsnet, den negativa diskursen runt migration och den ökade nationalismen.

Jag frågar Niko Ago om han så här i efterhand någon gång ångrat att han började skriva om Gyllene gryning.

– Aldrig. Jag önskar att jag hade gjort fler reportage och framför allt att jag hade skrivit om dem tidigare. Demokratin är skör. Även om ledarskiktet döms till fängelse så tror jag att organisationen är så stark i nuläget att den kommer att fortsätta vara en viktig politisk aktör i Grekland.

ANDERS DALSBRO

SYRIZA STÖRST PARTI I GREKLAND

Grekland, Spanien och Irland tillhör de EU-länder som drabbats hårdast av eurokrisen och de nedskärningar, lönesänkningar och privatiseringar som följt. En konsekvens av krisen är att vänsterpartier i dag är största parti i respektive land.

Opinionsundersökningar visar att grekiska Syriza, spanska Podemos och irländska Sinn Féin som tillhör vänstergruppen GUE/NGL i EU-parlamentet ligger i topp; grekiska Syriza 26,7 procent, spanska Podemos 27,7 procent och irländska Sinn Féin 26 procent.

PRESIDENTVAL TIDIGARELÄGGS

Grekland tidigarelägger första omgången i presidentvalet till den 17 december, sedan eurozonen godkänt en tidsfrist för landets "stöd-program".

FACKLIGA LEDARE DÖMDA TILL FÄNGELSE

Två ledande aktivister i Metallarbetarförbundets avdelning i Aten har dömts till tolv månaders fängelse för "olagligt våld". De båda dömda, Akis Anotniou och Petros Poundidis, är också medlemmar i den av det grekiska kommunistpartiet KKE ledda fackliga fronten PAME.

De påstådda brotten ska ha begåtts för över fem år sedan, den 30 mars 2009, i samband med att 200 metallarbetare samlats för att diskutera ett nytt kollektivavtal. Företaget skickade dit sina hantlangare som hade i uppdrag att upplösa mötet. Detta misslyckades tack vare att metallarbetarna, inklusive de två dömda, hindrade provokatörerna.

I ett uttalande från Metallarbetarförbundets Atenavdelning kritiserar den farsartade rättegången som en del av ett pågående krig mot den grekiska arbetarklassen. Fler åtal är att vänta.

ETT HOT MOT DEMOKRATIN I EUROPA

Marita Ulvskog, EU-parlamentariker för Socialdemokraterna, skriver på Expressens debattsida, i polemik mot Moderaternas EU-parlamentariker

Gunnar Hökmark, att ett hot mot demokratin i Europa är utvecklingen i Grekland: "Där håller samhället på att slitas sönder av de ensidiga åtstramningarna. En grogrund för extremism har skapats som nu offensivt utnyttjas av nazistiska krafter. Jag och många med mig har protesterat."

GREKLAND SKÄRPER LAG MOT RASISM

Parlamentet i Aten har antagit en ny hårdare antirasistisk lag.

Lagens skärper maxstraffet för anstiftan till lagbrott från fängelse i två år till tre och ger åklagare möjlighet att utreda brott, även om offren inte rapporterat dem till polis.

Böter för anstiftan till rasistiska brott höjs till 30.000 euro, och grupper som är inblandade i rasistiskt motiverade brott kan få böta upp till 916.000 kronor.

MÅNGA MILJARDER TILL KONSULTER

635 miljoner euro, drygt 5,7 miljarder kronor, betalade den grekiska regeringen i konsultavgifter till banker, advokatbyråer och finansiella rådgivare, samtidigt som koalitionsregeringen [konserverativa Ny Demokrati och socialdemokratiska Pasok] genomförde stora nedskärningar i den offentliga sektorn.

Det hävdar Syriza, som hänvisar till uppgifter i statsbudgeten.

ECB ROTERAR RÖSTRÄTTEN

ECB, Europeiska centralbanken i Frankfurt, inför från och med första januari 2015 ett rotations-system inom ECB-rådet [som består av ECB:s direktion och centralbankscheferna i euroländerna].

De centralbankschefer som vid rådsmötet i januari inte kommer att ha rösträtt är de från Spanien, Estland, Irland och Grekland. Dessa chefer kommer att kunna delta i diskussionen men inte kunna delta i omröstningar.

Rotationen kommer att ske varje månad, detta sedan eurozonen vid årsskiftet får 18 medlemmar.

GALA BLEV SOLIDARITET I PRAKTIKEN

I maj 2014 på Åsö gymnasium i Stockholm ordnades av Nätverket för Grekland en solidaritetsgala för Grekland. Sångare, musiker, författare, konstnärer, journalister och många andra med olika bakgrund samlades med en gemensam tanke; att hjälpa.

Att hjälpa Greklands folk som drabbas hårt av krisen, att stå på egna ben igen, men även att hjälpa svenskar att förstå att krisen inte bara är ett grekiskt fenomen, inte ens sydeuropeiskt, men att det handlar om EU:s och Eurons själva struktur och sätt att fungera. Den gemensamma tanken blev röster, blev musik, blev låtar och konst, blev föreläsningar och diskussioner men även en summa i kassan vid slutet av dagen.

PENGARNA SOM INSAMLATS VALDE NÄTVERKET för Grekland att använda för att handla mediciner åt två solidaritetsläkarmottagningar i Grekland, en i Elliniko i Aten och en i Thessaloniki [Greklands näst största stad]. Mottagningarna, som är partipolitiskt och myndighetsobundna erbjuder frivilligt kostnadsfri vård till de människor som inte har råd att söka vård inom landets sjukvårdssystem.

På solidaritetsmottagningarna får hjälp och stöd personer som plötsligt blivit arbetslösa och så småningom utförsäkrade, pensionärer som varit tvungna att acceptera en brutal nedskärning av sina pensioner, unga välutbildade personer som trots detta inte kan hitta en plats på en arbetsmarknad som drar ihop sig, små barn som inte får kvar gratis grundvaccinering från staten och deras föräldrar inte har råd att betala för detta... listan är lång.

Det är nämnvärt att bara på solidaritetsläkarmottagningen i Elliniko i Aten har cirka

30.000 personer fått hjälp de senaste 2,5 åren i ett land med 10 miljoner invånare. Med våra tankar fixerade på denna skrämmande situation där vuxna och barn står utan livsviktiga mediciner valde Nätverket för Grekland att handla, i första hand åt mottagningen i Elliniko i Aten, mediciner och vacciner för 27.000 kronor [2.843 euro] enligt mottagningens aktuella behov. En av våra medlemmar fick i slutet av augusti besöka två olika apotek i Aten och handla detta material som sedan levererades till läkarmottagningen i Elliniko i Aten.

PERSONALEN PÅ LÄKARMOTTAGNINGEN I ELLINIKO var verkligen tacksam för Nätverket för Greklands hjälp något som de uttryckte även officiellt genom ett brev som lämnades till vår medlem. I detta brev beskriver Christos Sideris, kommunikationsansvarig för mottagningen, att solidariska initiativ som detta uppmuntrar och stödjer deras personal att fortsätta kämpa med sitt svåra uppdrag att hjälpa de som är i behov av detta så att ingen ska vara ensam i krisen.

Man har nu etablerat en kontakt med solidaritetsmottagningen i Elliniko i Aten och nästa steg blir att inhandla och leverera mediciner även till solidaritetsmottagningen i Thessaloniki.

Vi vill rikta ett stort tack till alla som gjort detta möjligt genom er närvaro på solidaritetsgalan "Solidaritet utan ränta". Tack till alla musiker, författare, poeter och konstnärer som på olika sätt ställde upp under galan. Tack till alla er besökare som kom till galan. Tack för att ni dansade, tack för att ni sjöng, tack för att ni talade om Grekland och krisen och tack för att ni visade att solidaritet inte är något begravt i det förflutna. Vi vill även tacka alla medlemmar som kämpat för att både göra galan möjlig men som även gjort det möjligt att omsätta solidaritetsgalan till solidaritet i praktiken.

NIKOLAOS POURNARAS

GREKLAND LEDER FATTIGDOMSLIGAN I EU

”Aldrig förr har så många varit så rika fick jag lära mig när jag i veckan modererade International New York Times konferens om Lyx på ett femstjärnigt hotell i Aten. Experter från världens metropoler enades om att lyx inte längre handlar om pengar. Det handlar om erfarenheter och upplevelser. Lyx är att känna sig unik. Jag kände mig onekligen unik bland alla kostymklädda förstaklassresenärer. Ty ingen av dem har varit fattig. Ingen av dem visste vad det innebär att växa upp med en ensamstående trebarnsmamma som slet ut kroppen för att få ihop mat på bordet. Ingen visste hur det kändes att som barn aldrig få det man pekade på. Det är erfarenheter man inte kan köpa för pengar. Och som man gärna tiger om i en värld som stigmatiserar och skuldbelägger fattiga.”

Det skriver journalisten och författaren Alexandra Pascalidou i en krönika i Metro. Hon fortsätter: ”Samtidigt som vi diskuterade lyx kom ny statistik som visar att Grekland leder fattigdomsligan i Europa tillsammans med Bulgarien. 3,9 miljoner greker lever på fattigdomsgränsen. Det är människor med en årsinkomst på 50.000 kronor. Inte sen kriget har så många varit så fattiga.”

EU OCH IMF TILLÅTER KAPITALET GÅ RUNT STATER

”Betyder detta [att näringslivet inte direkt stöder SD och andra högerextrema partier] att kapitalet idag inte har antidemokratiska tendenser?” frågar Kajsa Ekis Ekman i en debattartikel på Dagens Nyheters kultursidor.

Hon svarar: ”Nej. Det betyder istället att det finns andra metoder: EU, IMF, WTO, TTIP, avtal som tillåter kapitalet att gå runt stater, samt införande av teknokrater och demonstrationsförbud i undantagstider. Det mål som kapitalet hade med att stödja fascisterna på 30-talet: att sänka lönekostnader och skaffa billig och lydig arbetskraft, uppnås idag genom beslut i EU-domstolar och IMF-avtal. Genom att beslut om välfärden tas på Jersey och beslut om migrations-

politik överläts till säkerhetsindustrin, har kapitalet skaffat sig ett större inflytande än de kunde drömma om hos Mussolini.”

EUROLÄNDERNAS EKONOMIER DIVERGERAR

”Egentligen borde hela europrojektet ifrågasättas. Måluppfyllelsen har varit utomordentligt klen på alla fronter.” Det konstaterar Per Lindvall i Svenska Dagbladet Näringslivbilaga: ”I teorin skulle valutaunionen vara nyckelkomponenten, genom att eliminera transaktionskostnader och valutarisker, för att den gemensamma marknaden skulle leda till högre tillväxt och makroekonomisk konvergens. [...]

Tillväxtkurvan inom eurozonen skiftade istället nedåt redan från införandet av euron 2002 till 2008, jämfört med perioden innan, och beaktar man utfallet därefter så har det varit en katastrof. Euroländernas ekonomier har snarast divergerat, där den tunga tyska motorn har varit i ständig och växande ofas med de andra medlemsländerna.

Politiskt och socialt har detta naturligtvis skapat enorma slitningar. Det enda man tycks vara enig om är att euron måste räddas. Att valutan samtidigt sliter sönder unionen, måste man tala tyst om.”

EN RÖST FRÅN EUROKRISEN OLIKA CENTRA

I en recension av Dan Jönssons nya bok ”Kontinentaldrift” [10Tal Bok] skriver Negar Naseh, författare och litteraturkritiker, i Svenska Dagbladet om den pågående ekonomiska och humanitära krisen i EU:

”De djupa orättvisor som denna union har fört med sig har de senaste åren med rätta belysts då den ekonomiska krisen har skuldsatt länder som Grekland och Portugal. Samtidigt har den nyliberala europeiska unionens nyblivna medlemsstater österut tvingats in i en monetär politik vars framtid ännu är svår att förutse. Krisen är fortfarande ett faktum, det är det som gör ”Kontinentaldrift” så spännande. Det är en röst som gör sig hörd från krisens olika centra.”

STÄDERSKORNA FORTSÄTTER KAMPEN

I Grekland har 500 kvinnor modigt kämpat för arbetstagarnas rättigheter. De protestesterande städarna har mötts med våld från polisen.

En ommöblerad regering uppträdde i början av juni i Aten, sedan den styrande Ny demokrati/Pasok-koalitionen förlorat EU-parlamentsvalet i maj med fyra procents marginal till det radikala vänsterpartiet, Syriza.

Premiärminister Antonis Samaras nya koalition svors in för andra gången och de nya ministrarna och sekreterarna besökte presidentpalatset för att ta emot välsignelsen av den grekisk-ortodoxa ärkebiskopen. Samaras lämnade hastigt ceremonin för att kalla in det första regerings-sammanträdet i hans nyligen ombildade regering. Journalister tolkade hans brådska som en signal till ministrarna att komma i arbete snabbt och få någonting gjort. En av dem, den nyutnämnde ministern för allmän ordning, Vassilis Kikilias, förlorade ingen tid. Mindre än en timme efter tillträdet slog kravallpolis till mot en protest från städpersonalen på finansministeriet.

DEMONSTRANTERNA ÄR MER ÄN 500 kvinnor i alla åldrar och nationaliteter som arbetat med att städa skattekontor, finansministeriet och tullverket tills ett ministerdekret avskedade dem alla permanent och utan urskiljning. Den åtstramningslogik som låg bakom beslutet var falsk, eftersom dessa kvinnor inte var en skattebörda – tvärtom. Privatiseringen av städtjänster har ökat kostnaderna för att hålla offentliga arbetsutrymmen anständigt rena. Det som hänt dessa 500 kvinnor är sedan flera år inget nytt i Grekland. Detta sedan den omfattande privatiseringen av tjänster och återgång till tillfälliga kontrakt för arbetstagare har förknippats med slavliknande villkor för exploatering arbetskraft.

I Grekland är ett typiskt fall berättelsen om den nyvalda Syrizaledamoten av EU-parlamentet, Konstantina Kouneva. Kouneva, är utbildad historiker, som emigrerade till Grekland från Bulgarien 2001, på grund av den ekonomiska krisen i många länder i östra Europa vid den tiden. 2003 blev hon anställd som vaktmästare vid privat företag, OIKOMET, som hade ett kontrakt med tågtrafiken i Aten. Då hon såg de förhållanden under vilka hennes kollegor arbetade [låg och

oregelbunden lön, brist på försäkringar, miss-handel], anslöt sig Kouneva till fackföreningen för vaktmästare i Aten och blev snart en av dess ledande gestalter. Från den stunden har hon inte upphört att protestera mot arbetsförhållanden och kämpa för städpersonalens rättigheter, som ofta ignoreras av de största fackförbunden.

En natt i december 2008, blev Konstantina Kouneva attackerad av två män, när hon i centrala Aten promenerade mot sitt hem. Männerna kastade svavelsyra i hennes ansikte och tvingade henne att dricka resten, i vad som kunde ha varit en dödlig attack. Den grekiska polisen misslyckades med att spåra upp angriparna och ställa dem inför rätta, och de förblir i dag okända och ostraffade.

Sedan människorättsgrupper, som Amnesty International, klagat bötfällde en domstol företaget Kouneva jobbade för, och drog slutsatsen att OIKOMET ska ställas till svars för att ha underlåtit att skydda henne efter dödshoten.

KONSTANTINA KOUNEVA LEVER TACK vare den medicinska vård hon fått, men hon genomgår fortfarande operationer. Från juli sitter hon i EU-parlamentet och kommer att ta de grekiska arbetarnas kamp till EU. Under tiden kommer städpersonalen på finansdepartementet att fortsätta sin kamp. Nyligen utfärdade en domstol en order om att upphäva ministeriets beslut och återanställa dessa kvinnor på sina arbeten. I somras tog regeringen beslutet till Högsta Domstolen, som förklarade ordern ogenomförbar, i avvaktan på den slutliga domen. Detta ändrar inte betydelsen av städarnas historia: Sedan de avskedats från statlig tjänst kommer en del av dessa kvinnor att återanställas till hälften av sin ursprungliga lön, utan försäkringar i vissa fall och oförmögna att som anställda bekämpa arbetsgivarens utpressning.

Detta är vad detta stälbad handlar om. Mycket har skrivits om de höga arbetslöshetsciffrorna i Grekland på grund av krisen, men det finns en annan aspekt som påverkar den arbetande befolkningen. Löner sänks, arbetsförhållanden och arbetares förhandlingsposition försämras. 500 kvinnor fortsätter kampen.

Konstantina Kouneva betalade med sin hälsa. Hon kämpar hårt för att hålla porten som leder till en otrygg underklassstillvaro stängd. Trots att städarna redan har vunnit sin tvist mot den grekiska staten attackeras de ständigt av konservativa politiker, massmedia och kravallpolis.

MATTHAIOS TSIMITAKIS

”GREKLAND KAN STÅ PÅ EGNA FÖTTER”

Grekland ska kunna avsluta sin internationella ”räddningspaket” före utsatt tid och täcka sina egna finansieringsbehov från och med nästa år, sade Greklands premiärminister Antonis Samaras efter samtal med Tysklands förbundskansler Angela Merkel, rapporterar sajten EurActive.

Detta var första gången som Aten har sagt offentligt att man nästa år hoppas att klara sig utan stödutbetalningar. Det skulle bana väg för att IMF – som är djupt impopulärt i Grekland – kan sluta övervaka landets reformprogram.

”Vi måste bli ett normalt land, och vi har visat att vi är pålitliga och vi kan stå på egna ben”, sade han på en presskonferens med Merkel, som hyllade de ”första små tecknen av framgång” i Grekland, tack vare dess smärtsamma ekonomiska ”reformer”.

Finansieringen från euroområdet upphör i december 2014 och IMF:s bistånd löper ut under

första kvartalet 2016. Detta har väckt frågor om huruvida ett europeiskt land bör överlåtas endast till IMF:s tillsyn utan EU-inblandning. Grekland och IMF ”har ett samarbete som aldrig var lätt, tvärtom, men det har verkligen förändrat vår ekonomi”, sade Samaras. ”Jag tror att detta samarbete kommer att avslutas i förtid. Om det händer, skulle det vara en framgång, inte en skilsmässa.”

EFTERSOM HAN TVINGATS ATT INFÖRA impopulära reformer på uppdrag av långivare och att leda en skakig höger-vänster-koalition hoppas Samaras på att ett tidigt slut på räddningsaktionen och på de åtstramningsåtgärder som kommer tillsammans med den kommer att hjälpa honom att återfå politisk drivkraft. Samaras konservativa parti var klart besegrat i EU-valet i maj av den radikala vänsterns Syriza.

Syriza ligger fortfarande långt före i opinionsmätningarna, med ett möjligt nyval nästa år, då även ett avgörande presidentval hålls. Grekland har återvänt till lånemarknaderna i år och de

BILD: LIEF ZETTERLING

offentliga finanserna har förbättrats. Aten räknar nu med att nå en överenskommelse om ytterligare skuldlättnader sent i år, som man hoppas kommer att bli Greklands sista steg mot att själv klara finanserna utan hjälp utifrån.

”Jag tror att vi verkligen kan täcka våra finansieringsbehov från nästa år”, sade Samaras. ”Vi får se vad som händer med kommande portion av räddningslånet.”

Kostas Boukas, chef för kapitalförvaltningen på Atenbaserade Beta Securities, sade: ”Det är uppenbart av vad Samaras sade att européerna och den grekiska regeringen vill att IMF ska avsluta programmet. De vill inte att IMF ska fortsätta övervaka reformprogrammet för Grekland, ett land i eurozonen.”

MERKEL SÄTTER GREKLANDS FRAMGÅNG i samband med dess envishet med den typ av strukturreformer som Tyskland har insisterat på – och som har gjort henne själv till ett hatobjekt i de grekiska antiåtstrammingsprotesterna.

Detta missnöje aktualiserades återigen när grekiska arbetare inom offentlig sektor iscensatte den första landsomfattande strejken efter sommaren för att protestera mot de nedskärningar som ålagts landet av de internationella långgivarna.

Under en sexårs eurokris har arbetslösheten stigit till omkring 27 procent, två gånger genomsnittet i euroområdet. Strejken bland lärare, läkare och kommunala arbetare innebar stängning av statliga skolor, sjukhus sköttes endast av akutpersonal och trådbusstrafiken stördes kortvarigt.

DET 240-MILJARDERS-EUROPAKETET FRÅN EU och IMF har hållit Grekland flytande sedan andra halvåret 2010. Landet halkade nästan ut ur eurozonen för två år sedan, men har nu fått sina offentliga finanser under kontroll. Grekland, med en skuld cirka 175 procent av BNP, har två gånger sedan 2010 ”räddats” av andra euroregeringar och Internationella valutafonden [IMF] efter avstängning från marknaderna på grund av stora underskott i de offentliga finanserna.

Tjänstemän från IMF, EU-kommissionen och Europeiska centralbanken, som kallas trojkan, granskar var tredje månad Greklands framsteg i att ”reformera” [nyliberalisera] sin ekonomi i utbyte mot de lån som, för att hålla de grekiska politikerna under press, betalas ut i portioner [lånen ska betalas tillbaka med ränta].

HUGO TORSTENSSON

POLISATTACKER MOT GREKISKA SYNDIKALISTER

Årets 17-november demonstration till minne av studentrevolten vid Atens polytekniska universitet blev en ovanligt våldsamt tillställning i den grekiska huvudstaden. Tungt utrustad grekisk kravallpolis genomförde vid flera tillfällen attacker mot demonstranter längs demonstrationstågets färdväg. 30-åriga Niki var en av de över 40.000 demonstranter som även protesterade mot dagens åtstrammingspolitik och hon berättar för Solidaritet 0030 att kravallpolisen först angrep demonstrationståget strax innan det närmade sig den amerikanska ambassaden.

– Helt utan anledning gick polisen plötsligt till attack mot demonstranter med batonger och tårgas, först utanför Hilton och sedan i närheten av ambassaden. Men vi är tyvärr vana vid den typen av våld mot demonstranter här, säger hon.

MEN NÄR FLERA AV DEMONSTRANTERNA som tillhörde det syndikalistiska initiativet Rocinante sent på måndagskvällen var på väg tillbaka till sina lokaler i centrala Aten blev de plötsligt utsatta för vad som tycks ha varit planerade och riktade attacker av grupper med våldsamma kravallpoliser som av allt att döma agerade på egen hand.

– De dök plötsligt upp med motorcyklar, batonger och bara slog ner folk från Rocinante, säger Niki som bevittnade händelsen.

Enligt uppgifter från Rocinante hade polisen dessförinnan, under själva huvuddemonstrationen, vid flera tillfällen ropat namnen på många av de protesterande syndikalisterna.

– Det är allmänt känt här i Grekland att polisen kryllar av fascister, och då inte enbart medlemmar i Gyllene Gryning. Det vi ser nu är resultatet av den väg som de senaste regeringarna har valt, säger Niki, som inte vill uppge sitt riktiga namn av säkerhetsskal.

Liksom tidigare är genomfördes minnesmarschen för att hedra de greker som föll offer för den grekiska militärjuntans attack på Atens polytekniska universitet under revolten 1973. Då dödades minst 24 personer och hundratals skadades när säkerhetsstyrkor med pansarvagnar tog sig in i campus för att sätta stopp för de strejkande studenternas revolt och illegala radiosändningar.

ESTEBAN CALDERÓN

STEFAN DE VYLDER: EMU MÅSTE UPPLÖSAS

Nej, det är inte lata sydeuropéer som levt över sina tillgångar och orsakat eurokrisen. Snarare handlar det om ett valutasamarbete som är felkonstruerat i grunden. Euroland är inget optimalt valutaområde, slår nationalekonomen Stefan de Vylder fast i sin senaste bok "Eurokrisen".

Eurokrisen härjar i Europa och ingen kan med säkerhet säga vad den kommer att resultera i. De länder som hittills drabbats; Portugal, Italien, Irland, Grekland och Spanien, har fått det förklenande epitetet PIIGS-länderna. Krisen karaktäriseras av stora budgetunderskott, skulder till banker i framförallt Tyskland och växande arbetslöshet. Samtidigt har medlemskapet i EMU gjort att länderna inte själva kunnat hantera kriserna genom någon egen penningpolitik utan fått förlita sig på de gemensamma besluten i eurozonen. Politikerna i övriga EU-länder, precis som i Sverige, har varit snabba med att lägga skulden för krisen på länderna själva. Det talas föraktfullt om lata sydlänningar, att grekerna levt över sina tillgångar och att skattebetalarna i de länder som skött sig inte ska behöva betala för krisländernas misstag.

NATIONALEKONOMEN, FÖRFATTAREN OCH euroskeptikern Stefan de Vylder är mycket kritisk mot denna beskrivning av orsakerna till krisen. Han går till och med så långt att han talar om regelrätt mobbning av befolkningen i de krisande ekonomierna. Istället vill han lägga huvuddelen av skulden på själva konstruktionen av EMU som han menar är upphov till dagens situation. Enligt de Vylder utgör inte eurozonen det som på ekonomiska kallas en optimal valutaunion. En sådan kännetecknas bland annat av att länderna eller regionerna ligger nära varandra geografiskt men också att de har en likartad näringslivsstruktur, har hög rörlighet på arbetskraft, hög flexibilitet på löner och priser och gemensamma bankregler. Så är inte fallet i EMU menar författaren. Länderna skiljer sig åt på de flesta av dessa kriterier. Det var i sig inget problem när ekonomin gick bra och länderna gick i takt. Då var det istället lätt att visa på

fördelarna med den gemensamma valutan, alla var nöjda över att slippa växla pengar vid resor eller handel. Men när finanskrisen bröt ut i 2008 så blev skillnaderna mellan länderna ett problem. De underliggande spänningarna kom då upp till ytan. Och i den stora valutaunionen, med gemensam valuta och ränta, gick det inte att hantera störningar i enskilda länder eftersom inga nationella centralbanker fanns kvar och ECB inte velat stödja enskilda länder.

ENLIGT DE VYLDER ÄR DET EN FELTOLKNING att det var budgetunderskotten i krisländerna som skapade eurokrisen. Förutom Grekland hade de övriga krisländerna inga budgetunderskott att tala om innan 2008. Även om slappa och korrupta regeringar har sin del i problemen var det tvärtom finanskrisen som skapade budgetunderskottet. Det var alltså inte lata sydlänningar som var orsaken till eurokrisens utbrott utan spruckna fastighetsbubblor eller långvarig stagnation, enligt de Vylder.

Författaren är vidare mycket kritisk till hur eurokrisen har hanterats av övriga EU-länder. Eftersom diagnosen är felställd så har den medicin som skrivits ut varken gett lindring eller bot. De övriga EU länderna kräver långtgående åtstramningar i krisländerna vilket har en kontra-produktiv effekt. Det går inte att kräva att regeringar ska snåla och spara sig ur budgetunderskotten. Genom att så ensidigt fokusera på åtstramningspolitik blir de sociala följderna för befolkningen i krisländerna enorma. När staten ska spara innebär det massuppsägningar av offentliganställda, försämrade socialförsäkringar samt sänkta löner och pensioner.

I praktiken betyder det att människor går arbetslösa eller lever med mycket knapra inkomster. Dessutom finns det inte längre ordentliga skyddsnet att tala om för den som står utan inkomst. Samtidigt urholkas välfärden, sjukhus i Grekland saknar mediciner, primärvården är på väg att rustas ner och skolor får klara sig utan läromedel. De långsiktiga konsekvenserna är idag oöverskådliga, men klart är att ur social misär och fattigdom skapas spänningar. De etablerade politiska partierna tappar i förtroende när deras vilja att behålla euron till varje pris går emot den

folkliga viljan att lämna euron. Folkets frustration uttrycks på gatans parlament genom protester och demonstrationer. När politikerföraktet växer finns det en tydlig grogrund för allehanda missnöjespartier och extremister. Dessa fångar upp den folkliga misstron och erbjuder enkla lösningar.

Det ser vi exempel på i Grekland där ett nynazistisk parti tagit plats i parlamentet och där våldet mot invandrare har trappats upp. De Vylder menar att risken är stor att krisländerna går mot allt mer auktoritära styren genom att eliten tar beslut om fortsatta åtstramningspaket utan folklig förankring, skjuter upp val, inskränker demonstrationsrättigheter eller inför teknokratregeringar. I slutändan riskerar hela den europeiska demokratin att få stryka på foten som en följd av EMU samarbetet. Det var naturligtvis aldrig tanken.

Vad hade då varit den rätta medicinen för att lindra och bota krisen enligt de Vylder? Först och främst måste krisländerna lämna EMU och återta sin egen valuta. Det borde ha skett redan när krisen inleddes. Dessutom krävs stora skuldavskrivningar och de konkursmässiga bankerna måste räddas genom att de helt enkelt förstatligas. Det hade varit billigare att i början av krisen göra just detta, då krisländernas statspapper i tyska och franska banker uppgick till 125 miljarder euro.

GENOM RÄDDNINGSPAKET MED LÅN TILL stater som istället betalar av räntor för pengarna så förlängs bara krisen och långivarna [banker, försäkringsbolag med flera] hålls skadelösa. Men framförallt menar de Vylder att befolkningen måste räddas. Han jämför med den på många sätt framgångsrika krishanteringen på Island 2008 där staten tvingade bankerna att skriva av en betydande del av islänningarnas bolån.

De Vylder lyfter upp argumenten från det svenska EMU-valet och diskuterar hur både Ja- och Nej-sidorna står sig idag. Det är intressant att se att ekonomer på Ja-sidan ofta tryckte på de politiska fördelarna med ett EMU-medlemskap [såsom den fördjupade integrationen i Europa där en gemensam valuta är ett medel för att uppnå målet] medan politikerna ofta lyfte fram de ekonomiska fördelarna [mindre transaktionskostnader vid handel]. Ja-sidan inom Socialdemokratin lyfte EMU som ett vänsterprojekt som kunde skydda Sverige från marknadskrafter genom att spekulation mot kronan skulle bli

omöjlig. På Nej-sidan gick argumenten ut på att EMU inte är en optimal valutaunion och att samarbetet var en steg emot ett centralstyrt EU där nationalstaten förlorar makt. Att de Vylder redan inför EMU-valet stod på Nej-sidan präglar naturligtvis hans slutsatser om krisen. Men flera debattörer som tidigare var positiva till euron har nu svängt. Ett exempel är ju Peter Wolodarski som på DN:s ledarsida har gett uttryck för liknande tankegångar som de Vylder; att krisen inte primärt kan skyllas på de enskilda länderna och att kraven på åtstramningar inte leder någon vart.

DE VYLDER FÖRKLARAR KOMPLEXA PROBLEM och samband på ett enkelt sätt som även icke-ekonomer kan förstå. Författaren redogör för en kris som faktiskt händer just nu och som vi ännu inte sett slutet på. Han räds heller inte att diskutera de politiska implikationerna av eurokrisen och lyfta fram det mänskliga lidandet. I media är det allt för ofta de tekniska turerna kring stödlånen eller den politiska osämjan mellan EU:s ledare som får störst nyhetsfokus. Men bakom bilden på bekymrade premiärministrar i Bryssel så göms krisländernas befolkning som lever i stor ovisshet om framtiden och där en social explosion mycket väl är att vänta.

De Vylder landar i slutsatsen att EMU nu måste upplösas, även om priset kan bli högt. Framtiden får utvisa om han får rätt.

JORUN KOCA JAKOBSSON

NUSVENSK ORDLISTA

FRÄMLINGSFIENTLIGHET, -EN – kritik mot EU.

GREKER, -NA – primitivt sydosturopeiskt folkslag som tycks vägra att förstå att de villkor som den Europeiska Unionen och den Internationella Valutafonden ställt för att deras fosterland skall få låna pengar är för grekernas eget bästa. [jfr fransmän, spanjorer, portugiser].

Vad grekerna inte inser är att det enda sättet att få fart på ekonomin inom rådande ekonomiska system är att överföra enorma belopp från de fattiga till de rika, detta eftersom de fattiga sällan har vett att investera sina pengar långsiktigt i aktier och obligationer utan föredrar att satsa sina ynkliga resurser på fårost och oliver.

När, som ett led i reformarbetet, anställningsskyddet avskaffats, lönerna sänkts och tiotusentals lärare och sjuksköterskor avskedats har grekerna reagerat ytterst omoget, med strejker och uppträden. Önskvärt vore att dessa hetlevrade balkanbor kunde lära sig av de balterna, som under sin tid som medborgare i Sovjetunionen utvecklat en föredömlig hållning till direktiv från högre ort.

INTERNATIONALIST -EN, -ER – person som tidigare ansåg att Sverige borde ansluta sig till euron och nu anser att Sverige bör ansluta sig till Nato.

KRISFÖRNEKARE, -N – nytt ord för person som uttryckt tvivel på EU-kommissionens och Internationella valutafondens åtstramningspolitik. Jfr de vanligare ”klimatförnekare” och ”förintelseförnekare”.

MARKNADSKRAFTER, -NA – mäktiga naturfenomen vilkas fria spel garanterar en vital och dynamisk ekonomisk utveckling.

De viktigaste marknadskrafterna är Federal Reserve Bank, Peoples Bank of China, Världsbanken, Internationella Valutafonden samt EU:s räddningsfond.

NATIONALEKONOMI, -N, -ER – läran om varför nationens välstånd kräver att rika människor blir ännu rikare.

LEKTION I KÄRLEK

”Med sina läppars svalka” är en till kärleksroman förklädd historielektion med uppenbara kopplingar till samtida teman. Här ryms flykt och migration, hedersproblematik, diktatur, energikriser, kulturkrockar, klassfrågor, mansvåld, förtryck, fattigdom och svensk bruksortsskildring.

I centrum står Elena, vars levnadslopp omfattar tre länder, ett otal jobb och bostadsorter samt en skamfylld hemlighet. Att vara född i en grekisk håla med nio kyrkor, dotter till en kommunistisk far och en ”tyskhora” till mor är ingen bra start. Tidigt föräldralös – fadern mördad av tyska nazister, modern av bypöbeln – tas hon till nåder av byprästen och dennes hustru. I skolan förälskar hon sig i sin späda, socialistiska lärare Giannis – vilket traktens pojkar straffar henne för.

Skam, vanära, rädsla. Elena och Giannis bestämmer sig för att fly den nation som kanske aldrig mer skulle ”bli ett land för alla greker”. Eller med Mikis Theodorakis ord: ”Grekland sårar mig var jag än är”.

De nygifta far till Australien, där de med lite hjälp från fiffiga landsmän jobbar sig upp. Men mest kanske tack vare Elenas list och livskraft, som trots en inte alltid så lätthanterad make aldrig överger henne. Här finns överhuvudtaget mycket av kvinnlig solidaritet i en värld som styrs och slås sönder av män. Och flera skojsnuskiga skämt – som när Elena, nu en gammal kvinna i Stockholm, försöker trösta dottern Maria som sörjer en skilsmässa: ”Du kommer att klara av det, gumman. Det finns en massa ödekukar därute.”

Men härinne, i Vasastan 2012, finns en del problem. Kanske var Theodor Kallifatides så förtjust i sina berättelser från 1930-80-talen att han inte riktigt orkar med det nutidsplan som dyker upp ryckvis och där det inte händer mer än i en genomsnittlig tvåsamhetstrubbelroman.

Men jag vänder ivrigt blad och är författaren tacksam för vad han lär ut om såväl europeisk som svensk historia. Jag menar, vem minns i dag västgötska Viskafors gummifabrik, dess uppgång och fall? I de kapitlen tänjer Kallifatides glatt gummisnoddsaktigt på sin story, och dit studsar jag gärna tillbaka.

CARSTEN PALMAER

NINA LEKANDER

POLITISK GATUKONST BLOMSTRAR I ATEN

Greklands djupa ekonomiska kris har gett ett uppsving för gatukonsten.

– Mitt mål är att leverera social och politiska kontrapropaganda, säger tandläkaren som går under namnet artistnamnet Mapet, till nät-tidningen Greek Reporter.

Den politiska gatukonsten blomstrar i spåren av den pågående eurokrisen och de hårda nedskärnings- och privatiseringsåtgärder som landet tvingats genomföra av sina internationella långivare; den så kallade trojkan som består av EU-kommissionen, Europeiska centralbanken [ECB] och Internationella valutafonden [IMF].

På många håll har graffitin tagit över byggnader i den grekiska huvudstaden Aten. Målningarna sprejas på allt från gatukiosker och bussar till hela husväggar. Samtidigt rapporteras graffitin ha blivit en socialt accepterad uttrycksform för ilska mot den ekonomiska krisen.

MYNDIGHETERNA PÅBÖRJADE I SLUTET av sommaren en kampanj regisserad av Atens borgmästare Giorgos Kaminis för att ta bort graffitin.

– Offentliga utrymmen tillhör alla och ingen har rätt att förorena dem, sa borgmästaren enligt Greek Reporter.

Men på Monastirakitorget sprejkades i början av kampanjen svar till borgmästaren: ”Kaminis, ingen vägg kommer att lämnas orörd.”

HUGO TORSTENSSON

FOTO: MILOS BICANSKI/GETTY IMAGES

”TILLÅT KRISLÄNDERNA LÄMNA EURON”

Krisländerna måste ges möjlighet att tillfälligt lämna euron, mot löfte att kunna återvända. Annars tar det orimligt lång tid för dem att få tillräcklig konkurrenskraft. Det menar den tyske ekonomen Hans-Werner Sinn, en av eurosystemets tunga kritiker.

– Det finns en risk för recession i Europas krisländer. Men detta kan undvikas om man låter dem tillfälligt gå ur euron, införa nationella valutor och på det sättet få ned sin kostnadsnivå. Om de i stället ska driva igenom åtstramningar tar det en hel generation att nå fram, säger Hans-Werner Sinn som är chef för tyska Ifo-institutet.

Han är på besök hos Studieförbundet Näringsliv och Samhälle [SNS] för att tala om sin nya bok ”Eurotrap” [Eurofällan], som många länder enligt honom hamnat i.

I EFTERHAND ANSER HANS-WERNER SINN att bildandet av EU:s valutaunion var ett misstag, även om han var av en annan uppfattning då. Men nu är euron en realitet och då gäller det att minska skadorna.

– Skuldnedskrivning, där banker och andra som sitter med statspapper från krisländer går med på att minska deras värde, är fortfarande nödvändigt. Däremot fungerar det inte att låta Europeiska centralbanken [ECB] ta över ansvaret för medlemsländernas skulder. EU skulle först behöva bli en förbundsstat vilket det är få som önskar, framhåller Hans-Werner Sinn.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

EUROLÄNDERNAS BUDGETAR GODKÄNDA

Trots att flera euroländer inte lever upp till EU:s budgetregler väljer EU-kommissionen ännu en gång att låta udda vara jämt.

Euroländernas statsbudgetar för nästa år, i sammanhanget alla euroländer utom Grekland och Cypern som är i särskilda åtgärdsprogram, klarade EU-kommissionens första kritiska granskning.

– Jag kan inte omedelbart identifiera något fall av särskilt allvarliga överträdelser, som skulle tvinga oss att överväga ett negativt yttrande i detta skede av processen, sade ansvarig EU-

kommissionär Jyrki Katainen i ett uttalande den 29 oktober.

Beskedet kommer efter att fem euroländer som Katainen anmärkt på tidigare svarat på ett ”konstruktivt sätt” till kommissionen. Bland andra Italien, Frankrike och Österrike har reviderat sina budgetplaner för att minska underskottet nästa år.

DÄRMED INTE SAGT ATT FARAN FÖR enskilda euroländer är helt är över åtminstone inte teoretisk. Inte minst eurojätten Frankrike har dragit på sig kritik för att svika sitt tidigare löfte till EU-kommissionen att senast nästa år ha budgetunderskottet som mest på minus tre procent. För en månad sedan deklarerade Frankrike plötsligt att budgetmålet inte nås förrän tidigast 2017.

Katainen säger att kommissionen ska göra en mer detaljerad bedömning av ländernas budgetar i november vilket kan leda till att man kan komma att kräva extra åtgärder av dem som har otillåtna underskott.

– Eventuella ytterligare åtgärder inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten kommer att utvärderas i ett senare skede, sade Jyrki Katainen.

HUGO TORSTENSSON

”EURON VAR ETT OERHÖRT MISSTAG”

Under årtionden har den grekiska ekonomen och samhällsvetaren Loukas Tsoukalis noggrant och entusiastiskt försvarat allt vad EU stod för och alla EU:s mål. Hans böcker har gett honom status som en av de ledande auktoriteterna inom området.

Med stigande oro har han dock nyligen hävdat att EU har ”gått in i väggen” och att utsikterna på många sätt är dystra: EU:s kris är djup, EU åtnjuter lågt förtroende, de nationella ekonomierna har drabbats hårt och mycket av dess politik har varit skadlig.

Det är Tsoukalis bedömning av dagens EU i en 80-sidig stridsskrift ”The Unhappy State of the Union”. Den kom ut i mars och avslutades med en stark varning: Om EU ska bevaras måste det förändras och ges en ny start.

Enligt Tsoukalis befinner sig EU i en ”existentiell kris”: ”Euron var ett fruktansvärt misstag, och nu betalar vi priset.” Det som nu håller ihop EU är främst rädslan för vad som händer om

euroområdet kollapsar. EU har enligt Tsoukalis hamnat i en "en inre terrorbalans som varken är stabil eller utgör en garanti mot katastrofer". Tyskland hotar länderna i södra Europa med vad som händer om de inte gör som Tyskland vill. Regeringarna i söder hotar å sin sida Tyskland med att välta spelet över ända, om inte Tyskland snart förstår att situationen är akut.

DESSA MOTSÄTTNINGAR LÅG LATENTA långt innan finans-krisen slog till 2008, men alla har förvärrats på grund av krisen. Arbetslösheten nådde nivåer som "man inte kan föreställa sig", och Tsoukalis ser en "förlorad generation" av unga människor utan arbetslivserfarenhet som ett varaktigt slutresultat av dessa krisår.

EU måste därför ges en helt ny start. Mottot måste – enligt Tsoukalis – vara mer integration vid behov och mer nationellt och lokalt ansvar när så är möjligt. Tsoukalis ser EU:s räddning i "större flexibilitet och differentiering". Länder utanför euron ska ha större frihet att avvika från vissa delar av den överstatliga politiken och att utvecklas mer på egen grundval än idag. Länder som väljer att fortsätta med euron, måste gå med på att ge upp kontrollen över sina nationella budgetar.

DAG SEIERSTAD

MASSPROTEST I ATEN MOT ARBETSLÖSHETEN

Nio demonstrationer sammanstrålade i en jättelik protest i den grekiska huvudstaden Aten lördag 1 november. Ett av syftena med demonstrationen var att ena de arbetslösa och arbetande bakom gemensamma krav.

Protesten samlade uppemot 100.000 greker från hela landet. Initiativtagare var den fackliga fronten PAME, som står Greklands kommunistiska parti [KKE] nära.

Över 1.000 organisationer representerande olika grupper av arbetare, bönder, egenföretagare, studenter och kvinnor hade hörsammat uppmaningen från PAME att ansluta sig till demonstrationen och dess krav.

Frågan om arbetslösheten är en jättefråga för den grekiska arbetarklassen. Enligt PAME är den officiella statistiken om närmare 30 procentig arbetslöshet en underdrift. Dessutom har ungdomsarbetslösheten passerat 50 procent. Till

det ska läggas de hundratusentals greker i arbete som inte fått sin lön på månader eller står utanför socialförsäkringssystemet.

PAME konstaterar att kapitalisterna använder arbetslösheten till att pressa de arbetande att acceptera både lönesänkningar och försämrade arbetsvillkor.

Därför har den radikala fackliga fronten under hösten fokuserat på frågan om arbetslösheten med syftet att gemensamt mobilisera de arbetande och arbetslösa mot deras gemensamma fiende, kapitalistklassen.

DE SAMLANDE KRAV SOM PAME LADE fram till demonstrationen 1 november var bland annat att en arbetslöshetsersättning för alla arbetslösa på 600 euro i månaden ska införas, att ingen ska arbeta för en lön under 751 euro och att lägstanivån för pensioner ska höjas till 600 euro.

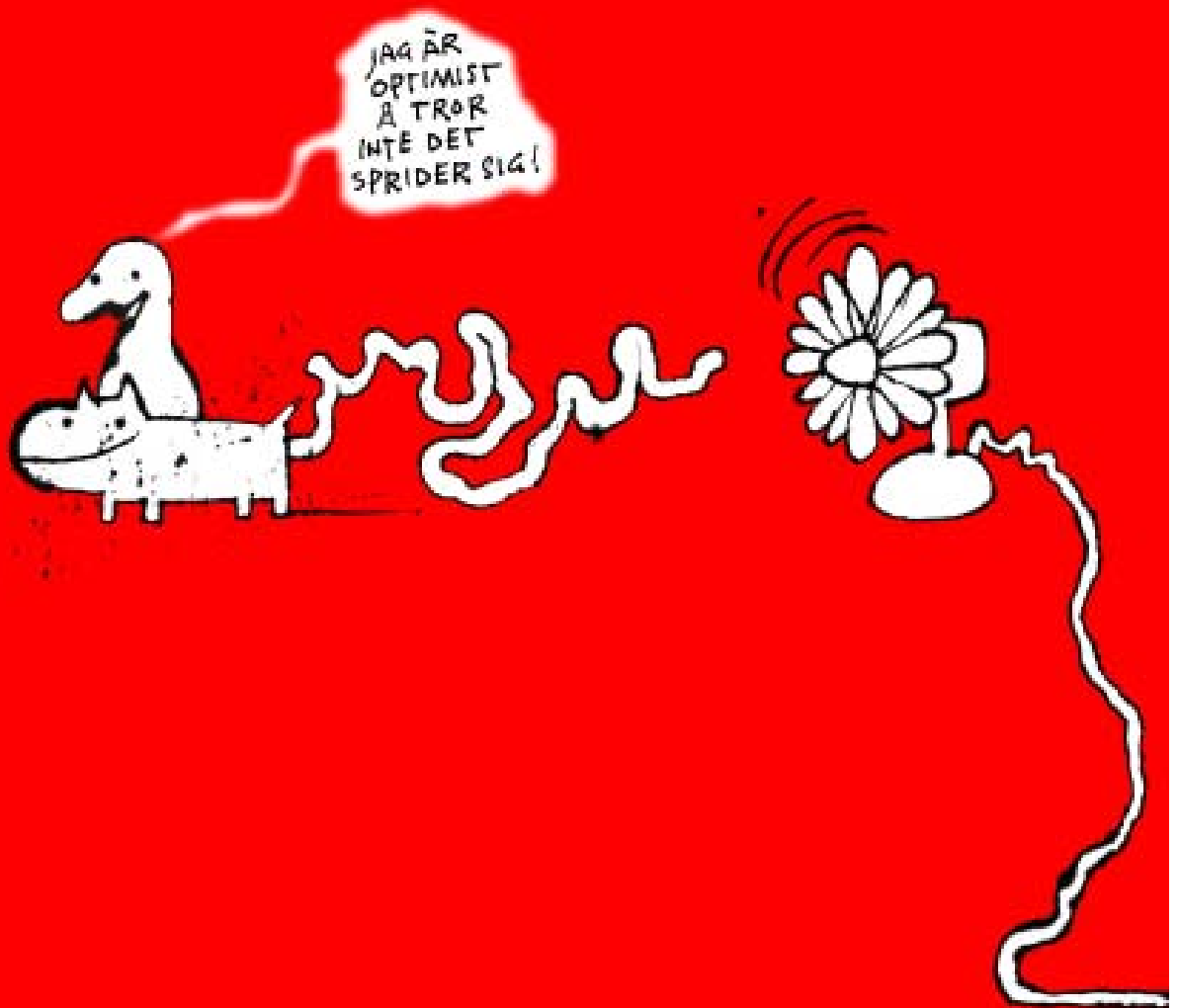
Dessutom reses krav på att alla lagar som slår mot arbetarnas rättigheter, som försämrar sjukförsäkringar, pensioner och löner eller kollektivavtalet måste rivas upp.

Vid de nio demonstrationernas gemensamma mötesplats utanför parlamentet talade Giorgos Perros från PAME:s ledning. Han förklarade att arbetarklassen och folket måste kräva sin rätt och ta strid mot EU-politiken och vägra betala den statsskuld som andra skapat.

Protesterna kommer att fortsätta. Nästa steg är mobiliseringen till en ny generalstrejk torsdag 27 november.

PATRIK PAULOV

GALLERIET/ULF FRÖDIN

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRIV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: HUGO TORSTENSSON, STELLAN HERMANSSON, ROBERT NYBERG. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON. MEJL: NYHETSBRIVET@NÄTVERKETFÖRGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTAD E AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖR DJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.